

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 33. Querelæ Clericorum Franciæ de Decimis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](#)

Sæcul. XIII. ritiam necdum egresso, Regni Modena-
 A.C. 1227. trix, ad eadem castra complures Episco-
 pos & viros Equestres misit, quibus e-
 tiam Archiepiscopus Augustæ Auficio-
 num, & Burdegalensis juncti sunt. Ad
 Festum S. Joannis igitur universus Cro-
 ce signatorum exercitus in ditionem To-
 losanorum irrumpens, in quodam loco,
 qui lingua vulgari *Pecb-Almeri* diceba-
 tur, castra metatus est; unde quotidie
 ubi illucescebat, delecti robustissimi ju-
 venes emittebantur, validis armatorum
 præsidiis tuti, qui munimenta diruebant,
 vites amputabant, & demetebant sege-
 tes. Hæc clades Tolosanos ita affixit,
 ut animum adjecerint ad recipiendas
 pacis conditiones, quas eis, nomine Ro-
 mani, S. Sedis Legati, Elias Guarinus,
 Abbas Grandisilvanus, ad hoc negotium
 ex Francia ad castra delatus, obtulerat.
 Interim conventum est, ut utriusque
 Partis Legati anno sequente Meldas ad
 fangienda fœdera se se conferrent.

§. XXXIII.

Querelæ Clericorum Franciæ de Decimis.

Romanus, S. Sedis Legatus, ne belli
 nervus deesset, Clericos Franciæ ad
 solvendas Decimas compellere niteba-
 tur, quas ipse Ludovico VIII. Regi ad
 quin-

quinquennium promiserat. Quamob- Sæcul.XIII.
rem Clerici, datis ad Pontificem literis, A. C. 1227.
in amaras querelas effunduntur, super-
estque nobis in hac Causa Epistola Ca-
pituli Parisiensis, cuius tunc Princeps
erat Philippus Nemoracensis Decanus,
postea Episcopus Catalaunensis. Est ve- ap. Rain.
ro Epistolæ hoc exordium. Si populo 1227. n. 56.
suo reservasset Deus alterum Jeremiam, Gall. Chron:
qui captivitatem gentis suæ plangeret, to. I. p. 471.
non tantum quadruplici, sed multiplici,
si posset, plangeret Alphabeto, & meri-
to, pro novitate flagitii, novum excogi-
taret genus lamenti. Et inferius: Cum Sup. n. 16.
Legatus tuus totius Legationis suæ Con-
cilium in urbem Bituricensem convocas-
set, Nuncii Capitulorum pro Albigensi
negotio illuc convenerunt, ut, quæ tra-
darentur, seu statuerentur, ad Capitula
referrent, nulla penitus consentiendi pot-
estate accepta. Ubi ergo de modo subsi-
di præstandi in bello contra Albigenses
eos consuluit, & permovere conatus est,
ut Decimam bonorum Ecclesiæ per quin-
quennium solverent, si ipse Rex Ludovi-
cus imperium exercitus in se susciperet,
responderunt; se limites potestatis suæ
non posse transgredi, & suam quidem, sed
non Capitulorum suorum sententiam esse
expromtures. Et ipsis quidem utile
videbatur consilium, banc Decimam per-
solvi, si Rex aliter ad castra proficiisci

Ccc 3 nollet,

Sæcul. XIII. nollet, cum ejus præsentiam tanto op-
ri scirent esse necessariam. Cum igitur
viderent Capitula, quanto fervore Lu-
dovicus Rex, felicis memoriae, pia ex-
peditioni se accingebat, dimidiam partem
Decimæ, non tanquam Decimam, sed
nomine subsidiæ, nullo præcedente pro-
misso, plena libertate, persolverunt, &
liam quoque partem, & etiam majorem,
si Deus Regem incoluebat, & contra
Hæresim pugnantem servasset, libenter &
liberaliter præstituri.

Rege autem defuncto, quidquid Domi-
nus Legatus cum Regina egerat, quid-
quid constituerat, quidquid promiserat,
voluntate Capitulorum non est actum.
Unde, cum desideraretur Dux, qui bel-
lum, sua magnitudine periculosem, posset
perficere, nulla visa est eis subesse causa,
cur quinque annorum Decimam darent;
maxime cum Legatus Clericos compel-
lere velle diceretur, ut promiserat Re-
ginae, adjiciens, se etiam ei Cappas no-
stras, si eas peteret, traditurum esse, &
Regina nec ad certum tempus, nec ad cer-
tum militum numerum se vellet adstrin-
gere. Præterea attendentes, quod hoc
ipsum, quod de liberalitate processerat,
in debitum & servitutem convertetur,
utque rebus futuris consulerent,
Clerici Capitulorum quatuor Provincia-
rum, Remensis, Senonensis, Turonensis,
&

& Rotomagensis, ad S. Sedem appella- Sæcul. XIII.
runt. Appellationis hujus Literæ Fe- A.C. 1227.
ria IV. ante Pentecosten, nempe vigesi-
ma sexta Maji, anno millesimo ducen-
tesimo vigesimo septimo, datæ sunt.
Tum Capitulum Parisiense addit; Le-
gatum Appellantes Censuris Ecclesiasti-
cis perstrinxisse, eorumque Bona a Re-
giis Ministris occupari jussisse, ut ad
persolvendam Decimam cogeret. Ca-
pitulum Senonense in eundem sensum
Papæ scripsit (*).

Gregorius Papa his querelis respon- 5. ep. 133.
dit, data Epistola, in qua præter alia di- Rain. n. 59.
cit: *Agnoscimus siquidem, & fatemur,
quod Ecclesia Gallicaña post Apostolicam
Sedem quoddam totius Christianitatis sit*

Ccc 4 specu-

(*) Hic dicit Rainaldus, Baronii Continua-
tor, *Capitulares Parisenses subjiciunt, quæ sibi
injuriæ . . . a Legato, Regiisque Ministris ad
Decimam illam extorquendam, . . . fuerint
illatae, quas ad concitandum ad misericordiam
Pontificis lacrime exagerant.*

*Quis ista oculis fiscis vobis valeat enarra-
re? deficit in scribendo manus, & plus fluit o-
culus quam calamus: quidquid calamus pingit
incausto*, delet oculus lacrymarum profluvio,* forte incau-
ac per talem pingentis ac plangentis mixturam stico, aut me-
litera convertitur in litoram. Utinam Domi- lius caustico.
nus, Pater Sanctissime, nobis alterum suscitet
Hieremiam! &c.*

Sæcul.XIII. *speculum, & immotum Fidei firmamen*
A.C.1227. *tum, utpote quæ in fervore Fidei Christianæ, ac Devotione in Apostolicam Sedem, alias Ecclesiæ (quod earum paci dixerimus) non sequitur, sed antecedit. Intellectis igitur gravaminibus, a Cardinale Romano, Legato nostro, Constitutione quadam, in urbe Senonensi edita, vobis irrogatis, cordis dolore tacti, cumdem Legatum literarum nostrarum affectitate, ut decuit, redarguimus, & in continuo dedimus in mandatis, ut cum Constitutionem sine mora revocet. Nil hilominus, acceptis Legati sui literis, Pontifex mentem & propositum mutavit, scripsitque Ludovico Regi juveni Epistolam, in qua dieit: *Postquam de Appellatione Capitulorum quosdam eorum Legatos, & Cardinalem, Legatum nostrum, audivimus, ac pensavimus, quod idem Legatus, pro tam utili negotio Ecclesiæ Dei, tum Jure Legationis statutre potuerit, quod expedire videbatur, tum etiam quod potestatem ab Ecclesia Romana acceperit, Constitutionem ejus, & promissum Regi, ex consilio ferme totius Bituricensis Concilii, datum, sancsum & legitimum esse duximus, idque suadentibus Fratribus nostris, approbavimus, & ratum habuimus, ac præcipimus, ut secundum idem Legati promissum tota tibi Decima persolvatur.* Hoc*

Epistola

Epistola die decima tertia Novembriſ, ſecul. XIII.
anno millesimo ducentesimo vigesimo A.C. 1227.
ſeptimo data eſt.

§. XXXIV.

*Guilielmus de Alvernia, Episcopus
Parisiensis.*

Dum hæc in Francia geruntur, Eccleſia Parisiensis, defuncto Epifcopo Bartholomæo, alium Paſtorem načta eſt. Bartholomæus, antea Canonicus, & Decanus Carnotensis, laude ſcientia- *Elog. to. 2.*
rum, maxime vero Jurisprudentiæ Ci- *Anaclet Ma-*
viliſ & Canoničæ illuſtrissimus, morum- *biliſ. p. 608.*
que puritate eximius, Eccleſiam ſuam ſumma attentione & cura, ac feliciter rexit. Hunc virum merita ſua in ſedem Parifiensem mense Decembri, anno millesimo ducentesimo vigesimo ter-
tio, Guilielmo Segnelacensi fatis functo, *Dubois Hisſ.*
evererunt, quam non diutius quam an- *Paris. lib. 15*
nis ferme quatuor tenuit, vigesima O-
ctobris, anno millesimo ducentesimo vigesimo ſeptimo, rebus mortalibus ere-
ptus. Bartholomæo ſuccedit Guiliel- *Sup. Lib.*
mus de Alvernia, natus Auriliaci, & in *LXXVIII.*
Schola Parifiensi educatus, ubi celeber- *¶. 54.*
rimorum Doctorum numero adſcribi
meritus eſt. Epifcopus electus eſt ſub
initium anni ſequentis, millesimi ducen-
tesimi

Ccc 5   tesimi